

Răspundeți la întrebările de mai jos prin alegerea unui singur răspuns corect.

1. Pot introduce o acțiune în carență, în condițiile prevăzute în tratate:

- a. numai reclamanții neprivilegiați, adică persoanele private;
- b. numai statele membre;
- c. numai Comisia Europeană sau un stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

2. În Cauza Van Gend en Loos, Curtea de Justiție a UE a dezvoltat:

- a. principiul efectului direct orizontal al dreptului UE;
- b. principiul priorității regulamentului în raport de legea fundamentală a unui stat membru;
- c. principiul priorității directivei în raport de dreptul intern;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

3. Competențele exclusive ale UE:

- a. includ domenii în care statele membre pot adopta legislație numai dacă sunt abilitate de UE în acest sens;
- b. implică domenii în care statele membre își exercită competența în măsura în care UE nu și-a exercitat-o;
- c. implică domenii în care statele membre sunt singurele care pot adopta acte legislative obligatorii;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

4. Sunt beneficiari ai libertății de stabilire:

- a. numai persoanele fizice;
- b. numai persoanele juridice;
- c. societățile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al UE și având sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în cadrul Uniunii;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

5. Pot face obiectul acțiunii în anulare:

- a. de principiu, actele adoptate de o instituție, organ sau organism al UE, care produc efecte juridice față de terți;
- b. doar actele Parlamentului European, precum și cele ale Băncii Centrale Europene, în măsura în care pot produce efecte juridice față de terți;
- c. inclusiv recomandările și avizele;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

6. Dreptul de stabilire, astfel cum este el definit la art. 49 TFUE, vizează:

- a. interzicerea restricțiilor privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat non-membru pe teritoriul altui stat membru;
- b. și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru;
- c. accesul restricționat la activități independente;

d. niciuna din variantele de mai sus.

7. Libera circulație a capitalurilor:

- a. s-a dezvoltat mult mai rapid decât toate celelalte libertăți;
- b. se referă și la circulația capitalurilor între statele membre și statele terțe;
- c. se referă exclusiv la circulația capitalurilor între statele membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

8. O taxă cu efect echivalent va putea fi percepută:

- a. dacă este prevăzută de dreptul UE, este obligatorie, nediscriminatorie și reprezintă un cost real al unui serviciu prestat;
- b. în mod automat, dacă este prevăzută de dreptul UE;
- c. numai atunci când corespunde unui serviciu solicitat de beneficiarul importului sau exportului;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

9. În contextul liberei circulații a mărfurilor, sunt considerate mărfuri:

- a. semnalul de televiziune;
- b. drepturile de autor;
- c. deșeurile reciclabile;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

10. Excepțiile de la interzicerea măsurilor cu efect echivalent restricțiilor cantitative:

- a. nu sunt admise în nicio ipoteză;
- b. sunt permise dacă sunt justificate pe considerente de sănătate publică, nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre;
- c. sunt permise dacă sunt justificate pe considerente de ordine publică, indiferent dacă obiectivul urmărit poate fi atins și prin alte măsuri;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

11. Libera circulație a serviciilor nu vizează:

- a. activitățile prestate în cadrul profesiilor liberale;
- b. activitățile artizanale;
- c. activitățile care presupun exercitarea unor prerogative de putere publică;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

12. Efectul direct al prevederilor clare, precise și necondiționate ale unei directive ia naștere doar la sfârșitul perioadei prescrise pentru transpunere și doar dacă:

- a. statul membru încalcă total sau parțial obligația de transpunere a directivei;
- b. scopul adoptării directivei, astfel cum reiese din preambul, este să aibă efect direct;
- c. directiva se adresează tuturor statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

13. Curtea de Justiție:

- a. este competentă să judece orice fel de cauze cu care este sesizată de un stat membru;
- b. este competentă să judece acțiuni în constatarea încălcării de către un stat membru a obligațiilor ce îi revin în temeiul tratatelor;
- c. este competentă să medieze eventualele conflicte între statele membre ale Uniunii Europene;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

14. De principiu, dispozițiile de dreptul UE:

- a. se aplică automat, imediat ce intră în vigoare, în sistemele juridice naționale ale statelor membre;
- b. pot avea efect numai la nivel european, cu excepția cazului în care sunt încorporate în sistemele de drept naționale ale statelor membre, prin adoptarea unor măsuri naționale în acest sens;
- c. nu se bucură de aplicabilitate directă, dar produc efect indirect;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

15. Hotărârea preliminară pronunțată de Curtea de Justiție:

- a. este rezultatul unui recurs aflat la îndemâna părților din litigiul național;
- b. este rezultatul unei acțiuni pentru anularea unei directive;
- c. este, în anumite cazuri, o hotărâre prin care se poate interpreta dreptul UE;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

16. Efectul direct al dreptului UE înseamnă că:

- a. dispozițiile tratatelor sau actelor instituțiilor europene nu pot fi invocate în fața judecătorilor naționali și nu sunt susceptibile să creeze drepturi și obligații în favoarea, respectiv în sarcina persoanelor private;
- b. prevederile tratatelor sau actelor instituțiilor europene sunt încorporate automat în ordinea juridică internă, fără adoptarea unor măsuri naționale de transpunere sau introducere în sistemul de drept național;
- c. prevederile tratatelor sau actelor instituțiilor europene sunt încorporate în ordinea juridică internă numai prin adoptarea de măsuri naționale în acest sens;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

17. Articolul 101 din TFUE interzice:

- a. abuzul de poziție dominantă;
- b. acordurile, deciziile și practicile concertate anticoncurențiale;
- c. ajutoarele de stat;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

18. Pot introduce o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții de Justiție:

- a. persoanele private;
- b. oricare dintre instituțiile UE;
- c. Comisia Europeană sau un stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

19. Principiul priorității dreptului UE în raport de dreptul național:

- a. este un principiu elaborat de autorii tratatelor fondatoare;
- b. a fost dezvoltat de Curtea de Justiție în Cauza Costa c. ENEL;
- c. presupune că judecătorul național va aplica dispoziția cea mai recent intrată în vigoare;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

20. Scopul principal al articolului 102 din TFUE este reprezentat de:

- a. interzicerea acordurilor între întreprinderi;
- b. reglementarea fuziunilor;
- c. prevenirea abuzului de poziție dominantă de către una sau mai multe întreprinderi;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

21. În conformitate cu principiul atribuirii de competență:

- a. UE acordă statelor membre posibilitatea de a adopta la nivel național anumite acte legislative;
- b. UE va acționa numai în limitele care îi sunt conferite de tratate, în scopul realizării obiectivelor stabilite de acestea;

- c. statele membre trebuie să confere UE competența de a adopta acte legislative, pentru fiecare proces legislativ;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

22. Refuzul de înscriere a unui avocat într-un barou dintr-un stat membru pe motiv că este deja avocat într-un alt stat membru:

- a. reprezintă o restricție a liberei circulații a lucrătorilor;
- b. reprezintă o restricție a libertății de stabilire;
- c. nu reprezintă o restricție a libertăților prevăzute de tratate, întrucât accesul în aceste profesii este lăsat la latitudinea statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

23. Principiul subsidiarității:

- a. presupune că UE va interveni în măsura în care obiectivele unei acțiuni pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii decât la nivelul statelor membre;
- b. nu prezintă relevanță în ceea ce privește adoptarea actelor de drept derivat de către instituțiile UE;
- c. presupune că orice competență care nu este atribuită UE prin tratate aparține statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

24. Stabilirea unui tarif vamal extern comun:

- a. reprezintă o reformă introdusă prin Tratatul de la Maastricht;
- b. a intervenit în etape diferite în integrarea europeană, în sensul că Tratatul CEE nu a prevăzut nimic sub acest aspect;
- c. a fost realizată prin Tratatul CEE;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

25. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a UE, dispozițiile privind libera circulație a lucrătorilor pot fi invocate:

- a. doar de către angajat;
- b. doar de către angajator;
- c. inclusiv de un terț, dacă are un interes în acest sens;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

26. Noțiunea de piață internă a fost utilizată și definită pentru prima dată în:

- a. Actul Unic European;
- b. Tratatul de la Maastricht;
- c. Tratatul de la Nisa;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

27. Instanța națională nu este obligată să solicite pronunțarea unei hotărâri preliminare în interpretare de către CJUE:

- a. dacă este o instanță ale cărei hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern;
- b. dacă modul de aplicare a dreptului UE se poate impune în mod atât de evident încât să nu mai lase loc niciunei îndoieli rezonabile privind modul de rezolvare a problemei puse;
- c. dacă este o instanță ale cărei hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern și motivele invocate de parte sau din oficiu sunt neîntemeiate;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

28. În ce privește lucrătorii:

- a. dispozițiile tratatelor referitoare la lucrători au doar efect direct vertical;

- b. nu este neapărat necesară o relație de subordonare între lucrător și angajator, putând fi o relație contractuală de orice natură;
- c. acesta poate fi orice resortisant dintr-un stat membru care demonstrează că își caută un loc de muncă în mod activ pe teritoriul altui stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

29. În contextul liberei circulații, serviciile sunt definite ca fiind:

- a. ansamblul prestațiilor care nu cad sub incidența reglementărilor privitoare la libera circulație a mărfurilor, capitalurilor sau persoanelor;
- b. orice activitate lucrativă desfășurată în spațiul Uniunii Europene;
- c. prestațiile efectuate în beneficiul instituțiilor Uniunii Europene;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

30. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește art. 30 TFUE (referitor la interzicerea taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent), pentru a determina dacă o măsură este sau nu interzisă, trebuie analizat:

- a. efectul măsurii impuse de statul membru, indiferent de scopul acesteia;
- b. exclusiv scopul măsurii impuse de statul membru;
- c. doar dacă măsura respectivă este discriminatorie față de produsele naționale;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

Răspundeți la întrebările de mai jos prin alegerea unui singur răspuns corect.

1. Competențele exclusive ale UE:

- a. includ domenii în care statele membre pot adopta legislație numai dacă sunt abilitate de UE în acest sens;
- b. implică domenii în care statele membre își exercită competența în măsura în care UE nu și-a exercitat-o;
- c. implică domenii în care statele membre sunt singurele care pot adopta acte legislative obligatorii;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

2. Pot introduce o acțiune în carență, în condițiile prevăzute în tratate:

- a. numai reclamanții neprivilegiați, adică persoanele private;
- b. numai statele membre;
- c. numai Comisia Europeană sau un stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

3. Pot face obiectul acțiunii în anulare:

- a. de principiu, actele adoptate de o instituție, organ sau organism al UE, care produc efecte juridice față de terți;
- b. doar actele Parlamentului European, precum și cele ale Băncii Centrale Europene, în măsura în care pot produce efecte juridice față de terți;
- c. inclusiv recomandările și avizele;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

4. Libera circulație a capitalurilor:

- a. s-a dezvoltat mult mai rapid decât toate celelalte libertăți;
- b. se referă și la circulația capitalurilor între statele membre și statele terțe;
- c. se referă exclusiv la circulația capitalurilor între statele membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

5. În contextul liberei circulații a mărfurilor, sunt considerate mărfuri:

- a. semnalul de televiziune;
- b. drepturile de autor;
- c. deșeurile reciclabile;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

6. Libera circulație a serviciilor nu vizează:

- a. activitățile prestate în cadrul profesiilor liberale;
- b. activitățile artizanale;
- c. activitățile care presupun exercitarea unor prerogative de putere publică;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

7. Curtea de Justiție:

- a. este competentă să judece orice fel de cauze cu care este sesizată de un stat membru;

- b. este competentă să judece acțiuni în constatarea încălcării de către un stat membru a obligațiilor ce îi revin în temeiul tratatelor;
- c. este competentă să medieze eventualele conflicte între statele membre ale Uniunii Europene;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

8. Hotărârea preliminară pronunțată de Curtea de Justiție:

- a. este rezultatul unui recurs aflat la îndemâna părților din litigiul național;
- b. este rezultatul unei acțiuni pentru anularea unei directive;
- c. este, în anumite cazuri, o hotărâre prin care se poate interpreta dreptul UE;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

9. Articolul 101 din TFUE interzice:

- a. abuzul de poziție dominantă;
- b. acordurile, deciziile și practicile concertate anticoncurențiale;
- c. ajutoarele de stat;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

10. Principiul priorității dreptului UE în raport de dreptul național:

- a. este un principiu elaborat de autorii tratatelor fondatoare;
- b. a fost dezvoltat de Curtea de Justiție în Cauza Costa c. ENEL;
- c. presupune că judecătorul național va aplica dispoziția cea mai recent intrată în vigoare;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

11. În conformitate cu principiul atribuirii de competență:

- a. UE acordă statelor membre posibilitatea de a adopta la nivel național anumite acte legislative;
- b. UE va acționa numai în limitele care îi sunt conferite de tratate, în scopul realizării obiectivelor stabilite de acestea;
- c. statele membre trebuie să confere UE competența de a adopta acte legislative, pentru fiecare proces legislativ;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

12. Principiul subsidiarității:

- a. presupune că UE va interveni în măsura în care obiectivele unei acțiuni pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii decât la nivelul statelor membre;
- b. nu prezintă relevanță în ceea ce privește adoptarea actelor de drept derivat de către instituțiile UE;
- c. presupune că orice competență care nu este atribuită UE prin tratate aparține statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

13. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a UE, dispozițiile privind libera circulație a lucrătorilor pot fi invocate:

- a. doar de către angajat;
- b. doar de către angajator;
- c. inclusiv de un terț, dacă are un interes în acest sens;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

14. Instanța națională nu este obligată să solicite pronunțarea unei hotărâri preliminare în interpretare de către CJUE:

- a. dacă este o instanță ale cărei hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern;
- b. dacă modul de aplicare a dreptului UE se poate impune în mod atât de evident încât să nu mai lase loc niciunei îndoieli rezonabile privind modul de rezolvare a problemei puse;

- c. dacă este o instanță ale cărei hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern și motivele invocate de parte sau din oficiu sunt neîntemeiate;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

15. În contextul liberei circulații, serviciile sunt definite ca fiind:

- a. ansamblul prestațiilor care nu cad sub incidența reglementărilor privitoare la libera circulație a mărfurilor, capitalurilor sau persoanelor;
- b. orice activitate lucrativă desfășurată în spațiul Uniunii Europene;
- c. prestațiile efectuate în beneficiul instituțiilor Uniunii Europene;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

16. În Cauza Van Gend en Loos, Curtea de Justiție a UE a dezvoltat:

- a. principiul efectului direct orizontal al dreptului UE;
- b. principiul priorității regulamentului în raport de legea fundamentală a unui stat membru;
- c. principiul priorității directivei în raport de dreptul intern;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

17. Sunt beneficiari ai libertății de stabilire:

- a. numai persoanele fizice;
- b. numai persoanele juridice;
- c. societățile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al UE și având sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în cadrul Uniunii;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

18. Dreptul de stabilire, astfel cum este el definit la art. 49 TFUE, vizează:

- a. interzicerea restricțiilor privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat non-membru pe teritoriul altui stat membru;
- b. și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru;
- c. accesul restricționat la activități independente;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

19. O taxă cu efect echivalent va putea fi percepută:

- a. dacă este prevăzută de dreptul UE, este obligatorie, nediscriminatorie și reprezintă un cost real al unui serviciu prestat;
- b. în mod automat, dacă este prevăzută de dreptul UE;
- c. numai atunci când corespunde unui serviciu solicitat de beneficiarul importului sau exportului;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

20. Excepțiile de la interzicerea măsurilor cu efect echivalent restricțiilor cantitative:

- a. nu sunt admise în nicio ipoteză;
- b. sunt permise dacă sunt justificate pe considerente de sănătate publică, nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre;
- c. sunt permise dacă sunt justificate pe considerente de ordine publică, indiferent dacă obiectivul urmărit poate fi atins și prin alte măsuri;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

21. Efectul direct al prevederilor clare, precise și necondiționate ale unei directive ia naștere doar la sfârșitul perioadei prescrise pentru transpunere și doar dacă:

- a. statul membru încalcă total sau parțial obligația de transpunere a directivei;

- b. scopul adoptării directivei, astfel cum reiese din preambul, este să aibă efect direct;
- c. directiva se adresează tuturor statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

22. De principiu, dispozițiile de dreptul UE:

- a. se aplică automat, imediat ce intră în vigoare, în sistemele juridice naționale ale statelor membre;
- b. pot avea efect numai la nivel european, cu excepția cazului în care sunt incorporate în sistemele de drept naționale ale statelor membre, prin adoptarea unor măsuri naționale în acest sens;
- c. nu se bucură de aplicabilitate directă, dar produc efect indirect;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

23. Efectul direct al dreptului UE înseamnă că:

- a. dispozițiile tratatelor sau actelor instituțiilor europene nu pot fi invocate în fața judecătorilor naționali și nu sunt susceptibile să creeze drepturi și obligații în favoarea, respectiv în sarcina persoanelor private;
- b. prevederile tratatelor sau actelor instituțiilor europene sunt încorporate automat în ordinea juridică internă, fără adoptarea unor măsuri naționale de transpunere sau introducere în sistemul de drept național;
- c. prevederile tratatelor sau actelor instituțiilor europene sunt încorporate în ordinea juridică internă numai prin adoptarea de măsuri naționale în acest sens;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

24. Pot introduce o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții de Justiție:

- a. persoanele private;
- b. oricare dintre instituțiile UE;
- c. Comisia Europeană sau un stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

25. Scopul principal al articolului 102 din TFUE este reprezentat de:

- a. interzicerea acordurilor între întreprinderi;
- b. reglementarea fuziunilor;
- c. prevenirea abuzului de poziție dominantă de către una sau mai multe întreprinderi;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

26. Refuzul de înscriere a unui avocat într-un barou dintr-un stat membru pe motiv că este deja avocat într-un alt stat membru:

- a. reprezintă o restricție a liberei circulații a lucrătorilor;
- b. reprezintă o restricție a libertății de stabilire;
- c. nu reprezintă o restricție a libertăților prevăzute de tratate, întrucât accesul în aceste profesii este lăsat la latitudinea statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

27. Stabilirea unui tarif vamal extern comun:

- a. reprezintă o reformă introdusă prin Tratatul de la Maastricht;
- b. a intervenit în etape diferite în integrarea europeană, în sensul că Tratatul CEE nu a prevăzut nimic sub acest aspect;
- c. a fost realizată prin Tratatul CEE;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

28. Noțiunea de piață internă a fost utilizată și definită pentru prima dată în:

- a. Actul Unic European;
- b. Tratatul de la Maastricht;

- c. Tratatul de la Nisa;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

29. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește art. 30 TFUE (referitor la interzicerea taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent), pentru a determina dacă o măsură este sau nu interzisă, trebuie analizat:

- a. efectul măsurii impuse de statul membru, indiferent de scopul acesteia;
- b. exclusiv scopul măsurii impuse de statul membru;
- c. doar dacă măsura respectivă este discriminatorie față de produsele naționale;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

30. În ce privește lucrătorii:

- a. dispozițiile tratatelor referitoare la lucrători au doar efect direct vertical;
- b. nu este neapărat necesară o relație de subordonare între lucrător și angajator, putând fi o relație contractuală de orice natură;
- c. acesta poate fi orice resortisant dintr-un stat membru care demonstrează că își caută un loc de muncă în mod activ pe teritoriul altui stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

Răspundeți la întrebările de mai jos prin alegerea unui singur răspuns corect.

1. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește art. 30 TFUE (referitor la interzicerea taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent), pentru a determina dacă o măsură este sau nu interzisă, trebuie analizat:

- a. efectul măsurii impuse de statul membru, indiferent de scopul acesteia;
- b. exclusiv scopul măsurii impuse de statul membru;
- c. doar dacă măsura respectivă este discriminatorie față de produsele naționale;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

2. În contextul liberei circulații, serviciile sunt definite ca fiind:

- a. ansamblul prestațiilor care nu cad sub incidența reglementărilor privitoare la libera circulație a mărfurilor, capitalurilor sau persoanelor;
- b. orice activitate lucrativă desfășurată în spațiul Uniunii Europene;
- c. prestațiile efectuate în beneficiul instituțiilor Uniunii Europene;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

3. În ce privește lucrătorii:

- a. dispozițiile tratatelor referitoare la lucrători au doar efect direct vertical;
- b. nu este neapărat necesară o relație de subordonare între lucrător și angajator, putând fi o relație contractuală de orice natură;
- c. acesta poate fi orice resortisant dintr-un stat membru care demonstrează că își caută un loc de muncă în mod activ pe teritoriul altui stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

4. Instanța națională nu este obligată să solicite pronunțarea unei hotărâri preliminare în interpretare de către CJUE:

- a. dacă este o instanță ale cărei hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern;
- b. dacă modul de aplicare a dreptului UE se poate impune în mod atât de evident încât să nu mai lase loc niciunei îndoieli rezonabile privind modul de rezolvare a problemei puse;
- c. dacă este o instanță ale cărei hotărâri nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern și motivele invocate de parte sau din oficiu sunt neîntemeiate;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

5. Noțiunea de piață internă a fost utilizată și definită pentru prima dată în:

- a. Actul Unic European;
- b. Tratatul de la Maastricht;
- c. Tratatul de la Nisa;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

6. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a UE, dispozițiile privind libera circulație a lucrătorilor pot fi invocate:

- a. doar de către angajat;

- b. doar de către angajator;
- c. inclusiv de un terț, dacă are un interes în acest sens;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

7. Stabilirea unui tarif vamal extern comun:

- a. reprezintă o reformă introdusă prin Tratatul de la Maastricht;
- b. a intervenit în etape diferite în integrarea europeană, în sensul că Tratatul CEE nu a prevăzut nimic sub acest aspect;
- c. a fost realizată prin Tratatul CEE;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

8. Principiul subsidiarității:

- a. presupune că UE va interveni în măsura în care obiectivele unei acțiuni pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii decât la nivelul statelor membre;
- b. nu prezintă relevanță în ceea ce privește adoptarea actelor de drept derivat de către instituțiile UE;
- c. presupune că orice competență care nu este atribuită UE prin tratate aparține statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

9. Refuzul de înscriere a unui avocat într-un barou dintr-un stat membru pe motiv că este deja avocat într-un alt stat membru:

- a. reprezintă o restricție a liberei circulații a lucrătorilor;
- b. reprezintă o restricție a libertății de stabilire;
- c. nu reprezintă o restricție a libertăților prevăzute de tratate, întrucât accesul în aceste profesii este lăsat la latitudinea statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

10. În conformitate cu principiul atribuirii de competență:

- a. UE acordă statelor membre posibilitatea de a adopta la nivel național anumite acte legislative;
- b. UE va acționa numai în limitele care îi sunt conferite de tratate, în scopul realizării obiectivelor stabilite de acestea;
- c. statele membre trebuie să confere UE competența de a adopta acte legislative, pentru fiecare proces legislativ;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

11. Scopul principal al articolului 102 din TFUE este reprezentat de:

- a. interzicerea acordurilor între întreprinderi;
- b. reglementarea fuziunilor;
- c. prevenirea abuzului de poziție dominantă de către una sau mai multe întreprinderi;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

12. Principiul priorității dreptului UE în raport de dreptul național:

- a. este un principiu elaborat de autorii tratatelor fondatoare;
- b. a fost dezvoltat de Curtea de Justiție în Cauza Costa c. ENEL;
- c. presupune că judecătorul național va aplica dispoziția cea mai recent intrată în vigoare;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

13. Pot introduce o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții de Justiție:

- a. persoanele private;
- b. oricare dintre instituțiile UE;
- c. Comisia Europeană sau un stat membru;

d. niciuna din variantele de mai sus.

14. Articolul 101 din TFUE interzice:

- a. abuzul de poziție dominantă;
- b. acordurile, deciziile și practicile concertate anticoncurențiale;
- c. ajutoarele de stat;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

15. Efectul direct al dreptului UE înseamnă că:

- a. dispozițiile tratatelor sau actelor instituțiilor europene nu pot fi invocate în fața judecătorilor naționali și nu sunt susceptibile să creeze drepturi și obligații în favoarea, respectiv în sarcina persoanelor private;
- b. prevederile tratatelor sau actelor instituțiilor europene sunt încorporate automat în ordinea juridică internă, fără adoptarea unor măsuri naționale de transpunere sau introducere în sistemul de drept național;
- c. prevederile tratatelor sau actelor instituțiilor europene sunt încorporate în ordinea juridică internă numai prin adoptarea de măsuri naționale în acest sens;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

16. Hotărârea preliminară pronunțată de Curtea de Justiție:

- a. este rezultatul unui recurs aflat la îndemâna părților din litigiul național;
- b. este rezultatul unei acțiuni pentru anularea unei directive;
- c. este, în anumite cazuri, o hotărâre prin care se poate interpreta dreptul UE;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

17. De principiu, dispozițiile de dreptul UE:

- a. se aplică automat, imediat ce intră în vigoare, în sistemele juridice naționale ale statelor membre;
- b. pot avea efect numai la nivel european, cu excepția cazului în care sunt încorporate în sistemele de drept naționale ale statelor membre, prin adoptarea unor măsuri naționale în acest sens;
- c. nu se bucură de aplicabilitate directă, dar produc efect indirect;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

18. Curtea de Justiție:

- a. este competentă să judece orice fel de cauze cu care este sesizată de un stat membru;
- b. este competentă să judece acțiuni în constatarea încălcării de către un stat membru a obligațiilor ce îi revin în temeiul tratatelor;
- c. este competentă să medieze eventualele conflicte între statele membre ale Uniunii Europene;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

19. Efectul direct al prevederilor clare, precise și necondiționate ale unei directive ia naștere doar la sfârșitul perioadei prescrise pentru transpunere și doar dacă:

- a. statul membru încalcă total sau parțial obligația de transpunere a directivei;
- b. scopul adoptării directivei, astfel cum reiese din preambul, este să aibă efect direct;
- c. directiva se adresează tuturor statelor membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

20. Libera circulație a serviciilor nu vizează:

- a. activitățile prestate în cadrul profesiilor liberale;
- b. activitățile artizanale;
- c. activitățile care presupun exercitarea unor prerogative de putere publică;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

21. Excepțiile de la interzicerea măsurilor cu efect echivalent restricțiilor cantitative:

- a. nu sunt admise în nicio ipoteză;
- b. sunt permise dacă sunt justificate pe considerente de sănătate publică, nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre;
- c. sunt permise dacă sunt justificate pe considerente de ordine publică, indiferent dacă obiectivul urmărit poate fi atins și prin alte măsuri;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

22. În contextul liberei circulații a mărfurilor, sunt considerate mărfuri:

- a. semnalul de televiziune;
- b. drepturile de autor;
- c. deșeurile reciclabile;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

23. O taxă cu efect echivalent va putea fi percepută:

- a. dacă este prevăzută de dreptul UE, este obligatorie, nediscriminatorie și reprezintă un cost real al unui serviciu prestat;
- b. în mod automat, dacă este prevăzută de dreptul UE;
- c. numai atunci când corespunde unui serviciu solicitat de beneficiarul importului sau exportului;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

24. Libera circulație a capitalurilor:

- a. s-a dezvoltat mult mai rapid decât toate celelalte libertăți;
- b. se referă și la circulația capitalurilor între statele membre și statele terțe;
- c. se referă exclusiv la circulația capitalurilor între statele membre;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

25. Dreptul de stabilire, astfel cum este el definit la art. 49 TFUE, vizează:

- a. interzicerea restricțiilor privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat non-membru pe teritoriul altui stat membru;
- b. și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru;
- c. accesul restricționat la activități independente;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

26. Pot face obiectul acțiunii în anulare:

- a. de principiu, actele adoptate de o instituție, organ sau organism al UE, care produc efecte juridice față de terți;
- b. doar actele Parlamentului European, precum și cele ale Băncii Centrale Europene, în măsura în care pot produce efecte juridice față de terți;
- c. inclusiv recomandările și avizele;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

27. Sunt beneficiari ai libertății de stabilire:

- a. numai persoanele fizice;
- b. numai persoanele juridice;
- c. societățile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al UE și având sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în cadrul Uniunii;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

28. Competențele exclusive ale UE:

- a. includ domenii în care statele membre pot adopta legislație numai dacă sunt abilitate de UE în acest sens;
- b. implică domenii în care statele membre își exercită competența în măsura în care UE nu și-a exercitat-o;
- c. implică domenii în care statele membre sunt singurele care pot adopta acte legislative obligatorii;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

29. În Cauza Van Gend en Loos, Curtea de Justiție a UE a dezvoltat:

- a. principiul efectului direct orizontal al dreptului UE;
- b. principiul priorității regulamentului în raport de legea fundamentală a unui stat membru;
- c. principiul priorității directivei în raport de dreptul intern;
- d. niciuna din variantele de mai sus.

30. Pot introduce o acțiune în carență, în condițiile prevăzute în tratate:

- a. numai reclamanții neprivilegiați, adică persoanele private;
- b. numai statele membre;
- c. numai Comisia Europeană sau un stat membru;
- d. niciuna din variantele de mai sus.